

افشای طرح جورج بوش برای حذف عرفات

استاد تازه منتشر شده در لندن نشان می‌دهد که رئیس‌جمهور وقت آمریکا تا چند سال قبل از مرگ یاسر عرفات به دنبال حذف او از قدرت بوده است

اسنادی که دیروز از سوی بی‌بی‌سی افشا شد، حکایت از آن دارد که دولت آمریکا در زمان جورج بوش به دنبال جایگزین کردن فرد دیگری برای رهبری فلسطین یا یاسر عرفات بوده است. بی‌بی‌سی در گزارشی نوشته که جورج دبلیو بوش، رئیس‌جمهور سابق آمریکا پس از انتفاضة دوم در سال ۲۰۰۱، به سیادستور داده بود تا به‌دنبال جانشینی برای یاسر عرفات، رهبر وقت فلسطینی‌ها باشد. گفته شده که تلاش آمریکا برای جایگزینی یاسر عرفات پس از شکست مذاکرات کمپ دبوید در سال ۲۰۰۰ صورت گرفته بود. مذاکراتی که بین عرفات و ایهود باراک، نخست‌وزیر وقت رژیم صهیونیستی صورت گرفت، اما بی‌نتیجه ماند.

هنگامی که بوش در ژانویه ۲۰۰۱ وارد کاخ سفید شد، انتفاضة دوم فلسطینی‌ها در اوج خود بود. خیزش مردمی فلسطین در اواخر سپتامبر ۲۰۰۰ زمانی که اریل شارون، نخست‌وزیر وقت اسرائیل وارد صحن مسجدالاقصی شد، فوران کرد. وقتی بوش به قدرت رسید از عرفات خواست تا قیام فلسطینی‌ها را متوقف کند و زمینه را برای آغاز مذاکرات امنیتی با اسرائیل فراهم آورد. همچنین در آن زمان دولت بوش پیش‌نویس قطعنامه‌ای را در شورای امنیت که خواستار اعزام نیروی ناظر سازمان ملل برای حفاظت از غیرنظامیان فلسطینی در برابر نظامیان صهیونیستی بود، وتو کرد.

براساس اسناد منتشرشده، با اوج گرفتن تنش‌ها در آن زمان، بوش با تونی بلر، نخست‌وزیر وقت انگلیس تلفنی گفت‌وگو کرد و از طرف عرفات را مسئول اوضاع فلسطین دانستند. در این گفت‌وگو بلر تأکید کرده بود که عرفات نمی‌تواند کاری انجام دهد و فقط برای حفظ موقعیت خود تلاش می‌کند. بوش نیز سخنان بلر را تأیید کرده و عرفات را ضعیف و بی‌فایده دانسته بود. بوش همچنین به بلر گفته بود که از سیاه‌خواسته است تا به دنبال جانشین احتمالی برای عرفات باشد، هرچند در آن زمان بوش گفته بود که سازمان سیا به او اطلاع داده که نتوانسته فرد مناسبی را

برای جانشینی عرفات در میان فلسطینی‌ها پیدا کند. اسناد همچنین نشان می‌دهد که کالین پاول، وزیر خارجه وقت آمریکا، با تصمیم بسوی برای جایگزینی عرفات موافق نبوده است. با این حال عرفات چند سال بعد، در ۱۱ نوامبر ۲۰۰۴، پس از یک خونریزی مفرغی ناشی از یک ماده سمی (پلونیوم) که روی لباس و بدن او یافت شد، در بیمارستانی در پاریس درگذشت.

جنگنده‌های کره‌ای در راه عراق

تجهیز نیروی هوایی عراق به جنگنده‌های ساخت کره جنوبی به ارتقای توان نظامی این کشور در نبردهای هوایی منجر خواهد شد

هواپیماهای جنگنده T-50 کره جنوبی قرار است به‌زودی عازم عراق شوند. این خبر را ای‌سی‌سی رسول، فرمانده نیروهای مسلح عراق اعلام کرده و افزوده است که نیروی هوایی عراق در حال آماده‌سازی زیرساخت‌های مورد نیاز خود برای ورود ۲۴ فروند جنگنده مافوق صوت کره جنوبی است. یحیی رسول درباره ورود این جنگنده‌ها همچنین گفت: «پایگاه هوایی سووا، در جنوب شرقی بغداد، در حال آماده شدن برای نشست و برخاست این سری از جت‌های جدید ارتش است.» او همچنین خاطرنشان کرد که دولت عراق در سال ۲۰۲۳ چندین اولویت تسلیحاتی مهم دارد که عمده این اولویت‌ها بر تقویت توان دفاعی نیروهای هوای عراق برای محافظت از فضای هوایی کشور متمرکز است. احمد الشریفی، کارشناس مسائل عراق نیز به نیو عرب می‌گوید که این جنگنده‌ها می‌توانند از مناطق وسیعی در سراسر عراق محافظت کنند و با توانایی‌های فوق‌العاده خود مشابه جنگنده‌های آمریکایی، نقطه‌عطفی در ارتقای توان نظامی و تسلیحاتی عراق در منطقه خواهند بود.

به‌نظر می‌رسد که عراق یا در اختیار داشتن این جنگنده‌ها خواهد توانست تا توانایی‌های خود در نبردهای هوایی و گشتزنی را تقویت کند. آنگونه که وب‌سایت نیو عرب گزارش داده، جنگنده‌های T-50 همچنین می‌توانند به عراق در عملیات‌های ضدتروریسم در شمال و غرب این کشور کمک کنند.

جنگنده‌های کره‌ای T-50، جنگنده‌های مافوق صوت و بسیار پیشرفته‌ای به شمار می‌روند که به فناوری‌های رادار گریز مجهز هستند. نیو عرب گزارش داده که این جنگنده‌ها با جت‌های جنگنده F16 براساس آمریکا رقابت می‌کنند و طراحی آن به میزان زیادی براساس الگوی جنگنده‌های F-16 صورت گرفته است. کره جنوبی این جنگنده‌ها را با مشارکت شرکت آمریکایی لاکهید مارتین به خط تولید رسانده است.

خرید جنگنده‌های کره‌ای از سوی عراق در حالی است که به‌طور سنتی عمده توان نیروی هوایی این کشور متکی بر تجهیزات نظامی روسی است. عراق سابقه‌ای طولانی در خرید تجهیزات نظامی روسی دارد و بیشتر سیستم‌های موشکی زمین به هوای این کشور به همراه بیشتر هواپیماهای جنگی آن از جمله جت‌های نسل چهارم میگ در دوره حکومت صدام حسین از اتحاد جماهیر شوروی خریداری شده بود. با این حال در دوران پس از سال سقوط حکومت صدام در سال ۲۰۰۳، ارتش عراق برخی تجهیزات نظامی مورد نیاز خود را از شرکت‌های آمریکایی نیز تأمین کرده است.

بین‌الملل

اسناد جاده لاجین توسط گروه‌های سازماندهی شده توسط جمهوری آذربایجان

لاچین؛ کانون بحران قفقاز

ادامه انسداد کریدور مواصلاتی بین منطقه قره‌باغ و ارمنستان، ممکن است به رویارویی نظامی دوباره باکو و ایروان منجر شود

گزارش ۱ بهار محبی روزنامه‌نگار

ایروان یک روز پس از متهم کردن جمهوری آذربایجان به نسل‌کشی در دادگاه بین‌المللی لاهه، از روسیه خواست تا برای رفع انسداد گذرگاه لاجین مداخله کند. نیکول پاشینیان، نخست‌وزیر ارمنستان، دیروز در گفت‌وگو با ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه، درباره نتایج بحران انسانی که در پی انسداد گذرگاه لاجین پیش آمده صحبت کرد و از روسیه خواست اقدامات ضروری برای رفع این بحران را انجام دهد. از زمان فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، ارمنستان و جمهوری آذربایجان برای کنترل منطقه مورد مناقشه قره‌باغ با یکدیگر درگیر بوده‌اند. در جریان درگیری نظامی در سال ۲۰۲۰، نیروی جمهوری آذربایجان با حمایت ترکیه کنترل برخی از مناطق را که از اوایل دهه ۱۹۹۰ تحت کنترل ارمنستان بود، به‌دست گرفت. باکو همچنین بخشی از منطقه قره‌باغ کوهستانی را به تصرف خود درآورد؛ سرزمینی که جمعیت عمدتاً ارمنی دارد، اما از لحاظ بین‌المللی بخشی از جمهوری آذربایجان شناخته می‌شود. گذرگاه لاجین تنها گذرگاهی است که ارمنستان می‌تواند از طریق آن برای ارمنی‌های ساکن در قره‌باغ کوهستانی، موادغذایی و اقلام دارویی ارسال کند.

گرچه در سال ۲۰۲۰، با میانجیگری ولادیمیر پوتین، آتش‌بس اعلام شد، اما ایروان و باکو تاکنون نتوانسته‌اند به توافق صلح برسند و درگیری‌های مرزی مرگبار گاموبیگاه دوطرف باعث شده تا کارشناسان هشدار دهند که قفقاز آبدست یک بحران جدی است.

ریشه درگیری‌ها کجاست؟

ارمنستان و جمهوری آذربایجان از مرزهای این منطقه‌ای واقع شده‌اند که قرن‌ها مرزهای در دوره امپراتوری‌های روسیه، عثمانی و ایران دستخوش تغییر شده است. با فروپاشی امپراتوری‌ها در پایان جنگ جهانی اول و جمهوری آذربایجان - یکی با حمایت روسیه و دیگری با حمایت ترکیه عثمانی - درگیر جنگ نیابتی شدند. قره‌باغ کوهستانی به‌دلیل میزبانی جوامع مختلف از جمله ارمنی‌ها و آذربایجانی‌ها از همان ابتدا در مرکز تنش قرار داشت.

پس از اینکه اتحاد جماهیر شوروی در سال ۱۹۲۱ کنترل هر دو کشور نوپا را به‌دست گرفت، بذر اختلافات امروزی را در منطقه کاشت. استالین ابتدا تضمین کرد که منطقه قره‌باغ کوهستانی را به جمهوری آذربایجان واگذار خواهد کرد، اما سپس در سال ۱۹۲۳ آن را به عنوان یک منطقه خودمختار اعلام کرد؛ آن‌هم در شرایطی که بیش از ۹۰ درصد از جمعیت ارمنی بودند. نخستین درگیری

خشونت‌بار دوطرف در سال ۱۹۸۸ آغاز شد؛ زمانی که نفس‌های امپراتوری شوروی به شماره افتاده بود. با تضعیف قدرت شوروی، ارمنستان و آذربایجان تلاش‌هاشان برای استقلال را شدت بخشیدند. در این زمان مجمع ملی قره‌باغ کوهستانی وضعیت خودمختاری منطقه را منحل کرده و به پیوستن به ارمنستان رأی داد. در درگیری‌های دوطرف، شمار زیادی از مردم کشته و آواره شدند. بلومبرگ نوشته در مجموع بیش از ۳۰ هزار نفر در جنگ اوایل دهه ۱۹۹۰ کشته شدند. همچنین بیش از ۴ هزار نفر در جنگ ۲۴ روزه دوطرف در سال ۲۰۲۰ جان خود را از دست دادند و ده‌ها نفر نیز در سپتامبر ۲۰۲۲ (شهریور و مهر ۱۴۰۱) جان باختند.

رد پای تاریخ بر بحران امروز

گرچه جوامع آذری و ارمنی قره‌باغ تا پیش از سال ۱۹۸۸ زندگی نسبتاً مسالمت‌آمیزی با یکدیگر داشتند و به‌خوبی با یکدیگر کنار آمده بودند، اما واقعیت این است که نسل‌کشی سال ۱۹۱۵ امپراتوری عثمانی که در جریان آن حدود یک‌ونیم میلیون ارمنی قتل‌عام شده و از منطقه آنتانولی رانده شدند، زخم‌های عمیقی بر حافظه جمعی ارمنستان برجای گذاشته است. در این میان ترس از ترکیه که همواره از حامیان جدی جمهوری آذربایجان به شمار می‌رود باعث شد که ارمنستان پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی به روسیه تمایل نباشد. بلومبرگ در این‌باره می‌نویسد: «از نگاه ایروان، اغلب آذربایجانی‌ها حامی ترکیه هستند و این تهدیدی است که فکر می‌کنند باید با آن مقابله کنند؛ این در حالی است که گرچه آذربایجانی‌ها ترکزبان هستند اما اغلب مسلمانان شیعه هستند؛ در حالی که ترکیه‌ای‌ها عمدتاً سنی هستند.»

چرا ترکیه درگیر قره‌باغ است؟

ترکیه مدت‌ها بود که مرزهای خود را روی ارمنستان بسته

ارمنستان و آذربایجان دوباره درگیر خواهند شد؟

گروه بین‌المللی بحران نوشته که درگیری احتمالی ارمنستان و آذربایجان نسبت به آنچه در سال ۲۰۲۰ اتفاق افتاد کوتاه‌تر است. شدت آن به همان اندازه خواهد بود. به‌گفته گروه بین‌المللی بحران، تأثیر جنگ در اوکراین به بحران‌های سراسر جهان به‌ویژه در منطقه قفقاز جنوبی نیز کشیده شده است؛ به‌عنوان مثال، در شرایطی که قابلیت نظامی ارمنستان به‌دلیل اختلال در روند تأمین تسلیحات از سوی روسیه - که خود درگیر جنگ اوکراین است - به‌تدریج تضعیف شده، افزایش تقاضا برای گاز آذربایجان، به‌دلیل کاهش عرضه از سوی روسیه، باکورا بیش از پیش جسور تر کرده است.

بود و هیچ روابط دیپلماتیکی با ایروان نداشت که بخشی از آن به‌دلیل درگیری قره‌باغ و بخشی دیگر، تنش گسترده‌تر دوطرف بر سر نسل‌کشی ۱۹۱۵ بوده؛ واقعه‌ای که آنکارا آن را قویار می‌کند. ترکیه اما در مقابل، رابطه گرمی با باکو دارد. جمهوری آذربایجان گاز طبیعی و نفت خام ترکیه را از طریق خطوط لوله‌ای که از ۱۶ کیلومتری مرز آذربایجان و ارمنستان و ۴۸ کیلومتری منطقه مورد مناقشه می‌گذرد، در قره‌باغ در کنار باکو ایستاده است. البته این رویکرد تا همین اواخر به حمایت لفظی محدود بوده، اما حمایت نظامی ترکیه از جمهوری آذربایجان با ارسال پهپادهای «پیرفادر» به منطقه در درگیری‌های سال ۲۰۲۰ سر نوشت جنگ را به نفع باکو تغییر داد. ترکیه و جمهوری آذربایجان حتی یک سال بعد پیمان دفاعی امضا و تمرین‌های نظامی مشترکی برگزار کردند. آتش‌بس سال ۲۰۲۰ کنترل بیشتر مناطقی که آذربایجان در دهه ۱۹۹۰ از دست داده بود را به باکو بازگرداند، اما به سرنوشت مناطق مورد مناقشه هیچ اشاره‌ای نکرده است. روسیه که در ارمنستان پایگاه نظامی دارد ۴ هزار نیروی صلح‌بان را به قره‌باغ کوهستانی اعزام کرد.

لاچین؛ کانون بحران

توافق آتش‌بس سال ۲۰۲۰ به نیروهای حافظ صلح روسیه اجازه داد که بر گذرگاه لاجین نظارت داشته باشند. با این حال این گذرگاه بیش از ۲ ماه است که از سوی گروهی از آذربایجانی‌ها که خود را حافظان محیط‌زیست معرفی کرده‌اند، مسدود شده است. این کنشگران پیش‌تر دلیل اقدام خود در بستن کریدور لاجین را، بهره‌برداری غیرقانونی از منابع طبیعی و معادن موجود در این منطقه اعلام کرده و گفته بودند که ادامه این وضعیت پیامدهای زیانبار محیط‌زیستی به همراه خواهد داشت. ایروان با باکو راه‌های هم‌همه‌گی و مسانده‌گی کارزار کنشگران محیط‌زیستی و تحریک آنها به انجام این اقدام متهم کرده است. به‌گفته مقامات ایروان، بستن این محور ارتباطی و تدارکاتی که برای اسکان منطقه قره‌باغ کوهستانی بسیار مهم و حیاتی است، بحران انسانی تمام‌عاری را برای ۱۲ هزار ارمنی ساکن در قره‌باغ کوهستانی ایجاد کرده است.

با تداوم بحران، ایروان شکایت خود را به دیوان بین‌المللی دادگستری می‌کند تا با کمک‌های «آنروا» امرار معاش کند. به‌تازگی نیز حل مشکل شده است. مقام‌های ارمنستانی یکشنبه در دادگاه لاهه، باکو را به تلاش برای پاکسازی قومی متهم کردند. اکنون باالگرفتن تنش‌ها به‌ویژه پس از مسدود شدن لاجین نگرانی‌های زیادی را در عرصه بین‌المللی رقم زده است؛ تا جایی که این منطقه را به‌عنوان یکی از کانون‌های تنش‌زا در فهرست بحران‌های احتمالی سال ۲۰۲۳ قرار داده‌اند.

تحلیل

هزینه سیاسی تحلیل روسیه برای پاشینیان

جیمز هینتز، خبرنگار آسوشیتد پرس؛ ۲ سال پس

پوتین زیادی منطقی است
فرانسوا اولاند، رئیس‌جمهور پیشین فرانسه؛ ولادیمیر پوتین فردی به‌شدت منطقی است که به‌دنبال دستیابی به راه‌حل دلخواه خود است. او امیدوار است حمایت غرب از اوکراین کم شود تا بتواند با مذاکره به شرایطی که برای پایان دادن به جنگ درنظر دارد، برسد. او استدلال خاص خودش را دارد و در چارچوب آن آماده است از زور استفاده کند. (پولیتیکو)

تهدید واقعی عراق، فساد است
محمد شیاع السودانی، نخست‌وزیر عراق؛ قاجاق ارز به خارج از عراق یک واقعیت و مشکلی مزمن است که سال‌هاست وجود دارد. فساد تهدید حقیقی برای عراق پس از ظهور گروه تروریستی داعش است. مبارزه با فساد باید با اقدامات استثنایی و غیرسنتی انجام شود. (خبرگزاری واع)

هشدار درباره آغاز جنگ جهانی سوم
مارین لوین، رهبر جناح راست افراطی فرانسه؛ ارسال تدریجی تسلیحات جنگی به اوکراین به معنی ادامه یافتن جنگ برای یک قرن خواهد بود. درگیر شدن تمام و کمال پیمان ناتو در این جنگ منجر به جنگ جهانی سوم خواهد شد. اتحادهای جدید روسیه که مسکو را از اروپا تفکیک کرده و تبدیل به شریک ممتاز هند و چین کرده را نباید دست‌کم گرفت. (اسپوتنیک)

خبر

اعتصاب نیم‌میلیون نفری در انگلیس

بیش از نیم میلیون معلم، کارمند دولتی، راننده قطار و اسناد دانشگاه در انگلیس روز چهارشنبه، در بزرگ‌ترین اعتصاب هماهنگ شده در این کشور خود رسیده است. در این میان دست از کار کشیدند. علت اعتصاب اتحادیه‌های شغلی در انگلیس مسائل معیشتی و کمبود دستمزد عنوان شده است. به گزارش «رویترز»، اعتصابات گسترده در سراسر انگلیس مدارس را به تعطیلی کشاند و بسیاری از خدمات ریلی را متوقف کرد. ارتش انگلیس برای کمک به بازرسی‌های مرزی در حالت آماده باش قرار گرفته است. گفته شده حدود ۳۰۰ هزار معلم در انگلیس در اعتصاب برانگیخته است. میانجیگری روسیه در جنگ ۲۰۲۰ برای پایان دادن به درگیری خونبار ۲ کشور به‌عنوان یک دستاورد قابل توجه برای مسکو در نظر گرفته شد که نفوذ روس‌ها در منطقه را تقویت می‌کرد. در این میان، پاشینیان اما برای پذیرش روسیه به‌عنوان توافقی آتش‌بس روسیه هزینه سیاسی گزافی پرداخت کرد و بسیاری در ارمنستان او را خائن خطاب کردند و خواستار کناره‌گیری او از قدرت شدند. حل‌وفصل نشدن مناقشه کنونی او را تهدید کند. پاشینیان به سیاسی پاشینیان را تشدید کرده و حتی موقعیت سیاسی او را تهدید کند. پاشینیان به سیاسی واقف است چون خود او نیز از رهگذر نظاره‌های گسترده‌ای که در سال ۲۰۱۸ در این کشور به وقوع پیوست به قدرت رسید.

کیوسک

روزنامه یواس‌ای‌تودی [آمریکا]

افزایش دوباره قیمت بنزین در آمریکا یواس‌ای‌تودی نوشته که کارشناسان معتقدند قیمت بنزین در آمریکا در سال ۲۰۲۳، بعید است کاهش پیدا کند. قیمت به ازای هر گالن (۳.۷۸ لیتر) به ۵.۵ دلار رسیده است. اگر چه بعید است قیمت‌ها دوباره به رقم بی‌سابقه ۵ دلار که اواخر بهار و در طول تابستان امسال رسید، صعود کند اما قیمت ۴ دلار اصلاحی بعید نیست. قیمت بنزین در آمریکا پس از یک رشد چشمگیر، اواخر سال ۲۰۲۲ یعنی کمتر از ۲ ماه پیش به حدود ۵ دلار رسیده بود. با این حال، بار دیگر روند صعودی قیمت بنزین، آغاز شده است. افزایش قیمت بنزین در بهار و تابستان ناشی از آغاز جنگ اوکراین بود.

همتايمان شان در کرانه باختری بسیار دشوار است. با این حال، صدور مجوز ۴۶ هزار نفری برای خروج از گذرگاه مرزی شمال نوار غزه در ماه دسامبر امسال، فقط ۹ درصد آمار خروج قبل از اعمال محاصره بر این منطقه است.

در گذرگاه رفح واقع در مرز جنوبی نوار غزه که در کنترل نیروهای مصری است، مجوز خروج در ماه دسامبر فقط برای حدود ۱۴ هزار نفر یعنی کمتر از سه‌کس از ساکنان نوار غزه صادر شده، هرچند این آمار نیز ۵۸ درصد بیشتر از سال ۲۰۲۱ است. حسام‌الدجانی کارشناس سیاسی مستقر در غزه در گفت‌وگو با نیو عرب، درباره محدودیت و ادامه محاصره نوار غزه می‌گوید: «ما همچنان تحت اشغال اسرائیل و گروگان سیاست‌های خودسرانه و جنایتکارانه آن هستیم.»

توماس وایت، مدیر آژانس امدادرسانی و کارایی برای آوارگان فلسطینی موسوم به «آنروا» نیز با تأیید بحران معیشت در نوار غزه به‌دلیل تداوم محاصره آن، اعلام کرده که از هر ۴ فلسطینی در غزه ۳ نفر تلاش می‌کنند تا با کمک‌های «آنروا» امرار معاش کنند. به‌تازگی نیز دیده‌بان اروپایی مدیترانه‌ای حقوق بشر در گزارشی اعلام کرده است که ۶۱ درصد از جمعیت ۲ میلیون و ۳۸۰ هزار نفری غزه بر اثر محاصره، به فقر و فلاکت کشیده شده‌اند. در این گزارش گفته شده که بر اثر محاصره نوار غزه ۴۷ درصد از نیروی کار، بیکار شده و ۵۳ درصد از ساکنان این منطقه از نبود امنیت غذایی رنج می‌برند.

محدودیت‌ها در غیر انسانی می‌داند و در گزارش خود می‌افزاید که از جمعیت بیش از ۲ میلیون نفری غزه، طی ماه دسامبر گذشته یعنی حدود ۲ ماه پیش، فقط حدود ۴۶ هزار نفر با فقط ۱۲ درصد از جمعیت نوار غزه توانستند مجوز خروج از مرز شمالی غزه را دریافت کنند. مجوز خروج این تعداد از افراد نیز فقط به دلایل نیازهای پزشکی یا اشتغال صادر شده است و ده‌ها هزار درخواست دیگر برای خروج از شمال نوار غزه رد شده است. فلسطینی‌ها برای خروج از نوار غزه فقط ۲ مقصد کرانه باختری یا برخی شهرهای محدود فلسطین اشغالی را می‌توانند انتخاب کنند و امکان سفر خارجی فلسطینی‌های ساکن نوار غزه مانند

گزارش ۲

نوار غزه به‌عنوان متراکم‌ترین منطقه جمعیتی جهان از بحران انسانی در شرایط محاصره رنج می‌برد. در محدوده ۳۶۵ کیلومتر مربعی این باریکه ساحلی در جنوب فلسطین، بیش از ۲.۳ میلیون نفر سکونت دارند که البته با بدترین شرایط زندگی خود را می‌گذرانند. دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل متحد (OCHA) دیروز در گزارشی با اشاره به محاصره نوار غزه طی ۱۶ سال گذشته نوشت که محدودیت‌های طولانی مدت در رفت‌وآمد افراد و کالاها به غزه، شرایط زندگی فلسطینی‌ها در این منطقه را با بحران شدید رویه‌ور کرده است.

نوار غزه از سال ۲۰۰۷ تحت محاصره کامل رژیم صهیونیستی است. این محاصره پس از آن بر نوار غزه اعمال شد، که گروه فلسطینی حماس در انتخابات پارلمانی سال ۲۰۰۶ پیروز شد، اما تیلوب به‌عنوان دشمن شماره یک حماس، نه‌تنها نتایج انتخابات فلسطینی‌ها را به رسمیت نشناخت، بلکه با تحریم نوار غزه تلاش کرد تا میان این بخش از فلسطین و کرانه باختری جدایی ایجاد کند. اکنون پس از ۱۶ سال از محاصره نوار غزه، گزارش‌ها نشان می‌دهد که نه‌تنها افراد، بلکه حتی ورود و خروج کالاها نیز در غزه با محدودیت بسیار انجام می‌شود. این محدودیت شامل طیف وسیع کالاها از جمله مصالح ساختمانی، تجهیزات پزشکی و حتی برخی اقلام کشاورزی می‌شود. دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل متحد اعمال این